

РЕШЕНИЕ

№ 3995

гр. София, 15.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **3578** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН. Образувано е по жалба на Н. Г. Г. от [населено място], [улица], № 15, ет.2, ап.№ 1, чрез адв. В. М. от ПАК, срещу решение от 28.02.2022г., постановено по н.а.х.д.№ 10634/2021г. на СРС, НО – 13-ти състав. С оспореното решение е потвърдено изцяло /НП/ №21-4332-010148 от 25.05.2021г., издадено от началник група в отдел "Пътна полиция" към СДВР, с което на жалбоподателката на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението е постановено в противоречие на материалния закон и при допуснати процесуални нарушения. Наказващият орган не е описал максимално точно и прецизно фактическата обстановка. Не е посочена правилната квалификация на нарушението. Налице са основанията на приложение на чл.28 от ЗАНН.

Ответникът не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Решението на Софийския районен съд е валидно, допустимо и правилно.

Приетата от районния съд е фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и показанията на свид. Р. У.. Установено е по безспорен начин, че на 28.04.2021 г. около 23.00 ч. в [населено място] жалбоподателката управлявала лек автомобил „БМВ 116“, с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]. На кръстовището на [улица]с [улица]при червен сигнал на светофарната уредба, жалбоподателката навлязла в кръстовището и го преминала, като продължила движението си на право. Служители на СДВР, които минавали в района, възприели случващото и спрели жалбоподателката. Извършена била проверка, като било прието, че жалбоподателката е нарушила ЗДвП, за което и бил съставен АУАН.Същият е подписан без възражения от жалбоподателката.

От правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, а в производството по ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Въз основа на установената фактическа обстановка съдът е приел, че нарушението е осъществено от обективна и субективна страна, тъй като водачът не е изпълнил задължението си да съобразява поведението си със светлинните сигнали на светофарната уредба по чл.6, ал.1 от ЗДвП.

Неоснователно е оплакването на касатора за нарушение на закона. Както в АУАН, така и в НП № 21-4332-010148/25.02.2021г. са спазени изискванията на чл.57, ал.1, т. 5 ЗАНН. Точно са описани датата и мястото на извършване на нарушението. Словесното описание на фактическата обстановка е свършено ясно и кореспондира със събраните доказателства.

Съдът намира за неоснователен и доводът на защитата на касатора че разпоредбата на чл.6, т.1 ЗДвП е бланкетна . Законовият текст е пределно ясен – „Участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка“. Всяко несъобразяване със светлинните сигнали, вкл. и тези с червен цвят, съставлява нарушение на закона. С оглед изложеното съдът намира, че дадената от административнонаказващия орган квалификация на нарушението е правилна.

Не се установява твърдяното в жалбата нарушение на процесуалните правила, като не е посочена конкретна норма от ППЗДвП. Съгласно чл. 37, ал. 7, т. 1 от ППЗДвП светлинен сигнал червена светлина на светофар означава "Преминаването е забранено". Водачите на пътни превозни средства не трябва да преминават "стоп-линията" или, ако няма такава, да преминават линията, на която е поставен светофарът. Когато светофарът е поставен в средата на кръстовището, водачите не трябва да навлизат в кръстовището. В санкционната норма на чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП е предвидено административно наказание глоба в размер от 100 лв. за водач, който преминава при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването. В НП изрично е записано, че наказанието се налага на основание чл. 183, ал. 1, т. 5 ЗДвП, съобразно който се наказва водач на МПС, който преминава при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването. АУАН и НП са издадени от компетентен орган в кръга на предоставените правомощия, при спазване на процесуалните правила и правилно приложение на материалния закон. За неизпълнение на това задължение административно-наказателната разпоредба на чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП предвижда налагане на "глоба" за физическото лице в размер на 100 лв. Съдът намира, че административно-наказващият орган правилно е квалифицирал нарушението и го е санкционирал законосъобразно съгласно посочената разпоредба, като се е съобразил и с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и е наложил наказание в неговия абсолютен размер, съобразявайки обстоятелството, че законодателят не е предвидил минимум и максимум и не е предоставил на административно-наказващият орган възможност за преценка при определяне на размера, поради което е наложил посоченото наказание в законоустановения му, фиксиран размер.

Настоящия съдебен състав намира за необходимо да отбележи, че процесното нарушение не съставляват маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, доколкото такива са нарушенията, които се отличават с по-ниска обществена опасност от обичайните нарушения от същия вид /арг. от чл. 93, т. 9 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН/. В конкретния случай не са установени обстоятелства, сочещи, че въпросното нарушение е с по-ниска обществена опасност от обичайните. Не е установено също така наличието на някакво конкретно извинително обстоятелство, което да е обусловило процесното неизпълнение, поради което и не са налице основания за приложението на цитираната разпоредба. В случая деянието, обявено за наказуемо е свързано със спазване на правилата за движение по пътищата, за които нормативната база предвижда строги правила за осъществяване, като целта на закона е да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата и да се улеснява тяхното придвижване. Неспазването на правилата, свързани с движение по пътищата би застрашило нормалното осъществяване на значими обществени отношения, свързани с безопасността на движението, съответно здравето и живота на гражданите. С оглед на изложеното се налага извода, че въпросното деяние не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други подобни случаи, поради което не са налице условията същото да бъде квалифицирано, като маловажен случай.

По така изложените съображения решението на първоинстанционният съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XI-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 28.02.2022г., постановено по н.а.х.д.№ 10634/2021г. на СРС, НО – 13-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: